

holde vore administrative Embedsmænd paa de Pladser, de nu have, dog maaske med enkelte Omlægninger, men lad os saa faa Dommerkredsene noget større og faa kyndige og praktiske Dommere. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at ansete Sagførere i Tidens Løb kunde avancere op til Dommere. Med disse Betragtninger skal jeg anbefale Tinget at bidrage til, at det maa lykkes at faa dette Lovforslag saa langt frem som muligt, saaledes at man kan faa Nævninger indført og gaa fri for Vilkaarligheder. Kan det trænge igennem, have vi gjort et stort Stykke Arbejde. Jeg haaber ogsaa nok, at det skal lykkes i Fremtiden.

Philipsen: Jeg har ikke paa ny bedt om Ordet for at optage en Diskussion om de Spørgsmaal, hvorom jeg tidligere har udtalt mig, eller de Bemærkninger, som mine Ord hare været Genstand for. Jeg tror, at det er en ganske naturlig Ting, at man ved første Behandling i Almindelighed fremsætter de Ønsker, man har, de Krav, man ønsker at se realiseret ved det Lovforslag, der er til Behandling, og at den egentlige Diskussion om Enkeltheder falder under Udvalgsbehandlingen. Jeg har, som jeg bemærkede i Slutningen af mine Udtalelser, været forberedt paa at tage Forslaget endogsaa i den Skikkelse, hvori det her forelaa, uden at der var ændret en eneste Tøddel i det. Selv saaledes vilde jeg betragte det som et stort Fremskridt. Der er saa meget mere Grund til at fremhæve en Betragtning som denne, som der er to Forhold, vi ikke maa lade ude af Betragtning. Det ene er, det, at ingen kan vide, hvor let det vil være at gennemføre Forslaget endogsaa blot i den her foreliggende Skikkelse, og den anden Betragtning er denne, at vi overhovedet maa være klare over, at det jo aldrig vil være muligt for Mennesker at lave noget absolut fuldkomment, og at selv om man kunde bygge en ganske fuldkommen Bygning af Mursten og Tømmer, forholder det sig jo helt anderledes ved et saa gennemgribende Lovforslag, som opbygger ganske ny Institutioner. Disse skulle hvile paa menneskelig Dygtighed til at gennemføre dem, og den kan først udvikles ved selve Brugen af de ny Institutioner. Jeg tror, at de forelagte Forslag i den Form, de nu have, i Modsætning til den Form, den tidligere Proceskommissions Forslag havde, ere Udtryk for det store Fremskridt, at man har forbeholdt mere for Fremtiden. Man har løsnet Baandene. Man har givet den frem-

tidige Udvikling dens Ret til at forme det, som vi ikke ere ganske sikre paa at kunne gøre fuldkomment i Øjeblikket. Derfor mener jeg, at selv om den ene eller den anden af os ikke vil komme til at se videregaaende Ønsker blive opfyldte, eller selv om vi maatte give Afkald paa et og andet i Forslaget, som behager os mere end det, som senere vil komme frem, bør vi dog kunne slaa os til Taals med, at, hvis der er Sandhed i det, vi kræve, vil Udviklingen i Fremtiden give os Ret og bringe yderligere Fremskridt. Alle ville dog være enige om, at det havde været en stor Lykke for vort Fædreland, hvis denne Retsreform, selv i en mere ufuldkommen Skikkelse, var bleven gennemført i 50'erne eller 60'erne, og Erfaringen saa havde kunnet være raadgivende med Hensyn til de Reformere, den nu vilde udkræve. Den Lykke er ikke bleven Danmark til Del. Vi maa nu gøre et meget stort Spring og saa blot haabe, at det, vi gøre, ikke maa blive alt for ufuldkomment.

Jeg vil imidlertid gerne til dette føje nogle Bemærkninger i Anledning af fremkomne Udtalelser og dernæst dvæle lidt længere ved et enkelt Spørgsmaal angaaende det her foreliggende Forslag.

Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) vil jeg bemærke, at naar han ogsaa gjorde et lille Forsøg paa at skræmme det høje Ting med Nævninger, som de fandtes andetsteds, og særlig fremhævede det os alle velkendte Korruptionssystem, som har været raadende i New York indtil de allersidste Dage, glemmer det ærede Medlem ganske sikkert, at Hovedmidlet der til at sikre Korruptionen Fritagelse for Straf var Bestikkelse af Dommere. Det var ingenlunde særlig Nævningerne, som svigtede. Det ærede Medlem vil dog ganske sikkert have i levende Erindring, at det om adskillige Dommere baade i underordnede og de allerhøjeste Stillinger blev positivt oplyst, at de toge mod Bestikkelser af Tammany Ringens Ledere. — Saa et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Jeg nævner ikke de af mig omtalte Punkter, om hvilke jeg med Glæde hørte, at han var sympatetisk stemt over for dem, men kun et Par Punkter, hvor han om end i en meget mild Form bebrejdede mig, hvad jeg havde sagt. Den højtærede Minister bragte i Anledning af mine Udtalelser om, at det københavnske Politis Forhold lodes uforandret ved Lovforslaget, i Erindring, saaledes som han tidligere har gjort over for mig, den Overenskomst,